

पद चालिसको लुकेको इतिहास - संख्या तेहहोस्

संख्या तेहहोस्

Jeff Pippenger

2026-05-28

एक लाख चवालीस हजारको प्रमुख प्रतीकका रूपमा, पत्रुस २०२६ मा पानियुममा उभिएर १८ जुलाई २०२० को झूटा भविष्यवाणीलाई सच्याउने काम गरिरहेका छन्। यस सन्दर्भमा उनको काम, जोसियाह लिचले ११ अगस्त १८४० लाई सच्याएको कार्य र सामुएल स्नोले २२ अक्टोबर १८४४ लाई पहिचान गरेको कार्यसँग मेल खान्छ। लिचको सच्याइले पहिलो स्वर्गदूतको सन्देशलाई सामर्थ्य प्रदान गर्‍यो, र स्नोको पहिचानले दोस्रो स्वर्गदूतको सन्देशलाई सामर्थ्य प्रदान गर्‍यो। पहिलो र दोस्रो स्वर्गदूतका सन्देशहरूको सशक्तीकरणले तेस्रो स्वर्गदूतको सन्देशको सशक्तीकरणको प्रतीकरूप धारण गर्दछ। पहिलो र दोस्रोका विशेषताहरू तेस्रोमा बाह्य विपत्तिको सन्देश र दश कुँवारीहरूको दृष्टान्तको मध्यरात्रिको पुकारको आन्तरिक सन्देशको संयोजनका रूपमा प्रतिनिधित्व गरिएका छन्।

भविष्यवाणीको त्रिविध अनुप्रयोगमा, पहिलो र तेस्रो—जो आरम्भ र अन्त पनि हुन्—समानान्तर विशेषताहरूका अधिकारी हुनेछन्। हालै, एक जना भाइले प्रकाश ९ को पहिलो “धिकार” सँग सम्बन्धित केही सत्यहरू उजागर गरेका छन्, जुन, अल्फा र ओमेगाको सिद्धान्तान्तर्गत लागू गर्दा, प्रकाश ११ को “भूकम्प” को अर्को गहन पुष्टि पहिचान गराउँछन्। संयुक्त राज्य अमेरिकामा आइतबारको व्यवस्था नै त्यो “भूकम्प” हो, जसको पहिलो परिपूर्ति फ्रान्सेली क्रान्तिमा भएको थियो, जब फ्रान्स—जो दानिएलको पुस्तकमा अन्यजातीय रोमको भविष्यसूचक संरचना निर्माण गर्ने दस राष्ट्रहरूमध्ये एक भाग थियो—पराजित भयो। यसरी, अध्याय ११ ले भन्छ कि शहरको दशौं भाग पतन भयो।

त्यही घडीमा त्यहाँ ठूलो भूकम्प भयो, र शहरको दशौं भाग ढल्यो, र त्यस भूकम्पमा सात हजार मानिस मारिए; अनि बाँकी रहेकाहरू भयभीत भए, र स्वर्गका परमेश्वरलाई महिमा दिए। प्रकाश ११:१३.

यस पदको तुरुन्तैपछि तेस्रो हायको इस्लाम आउँछ।

दोस्रो हाय बितिसकेको छ; अनि, हेर, तेस्रो हाय चाँडै आउँदैछ। प्रकाश ११:१४।

अग्रगामीहरूले “तेस्रो धिक्कार” दोस्रो धिक्कारपछि तुरुन्तै आउनेछ भनी अपेक्षा गरेका थिए, तर “छिट्टै” भनेर अनुवाद गरिएको शब्दको अर्थ अचानक र अप्रत्याशित रूपमा भन्ने हुन्छ, जुन इस्लामका आकस्मिक आक्रमणहरूको विशेषता हो। अग्रगामीहरूले अनुमान गरेझैं तेस्रो धिक्कार २२ अक्टोबर, १८४४ मा आउनुपर्ने थिएन, तर जब त्यो आयो, तब त्यो ९/११ मा भएझैं “अचानक र अप्रत्याशित रूपमा” हुनेथियो, र यसरी एक लाख चवालीस हजारको छाप लगाइने कार्यको प्रारम्भलाई चिह्नित गर्‍यो, जुन आइतबारको व्यवस्थासम्बन्धी भूकम्प हुनुभन्दा अल्पकालअघि समाप्त हुन्छ।

आइतबारको व्यवस्थाको “भूकम्प” भनेको “पृथ्वी” पशुको हल्लाइ हो, र जब ९/११ आयो, सिस्टर ह्वाइटले प्रभु “पृथ्वीलाई अत्यन्तै डरलाग्दो गरी हल्लाउन” उठ्नुभयो भनी पहिचान गरिन्। छाप लगाइने कार्यको आरम्भमा र अन्त्यमा पृथ्वी पशु हल्लाइन्छ, यसरी “महान् भूकम्प” हुन्छ।

“मैले यो कहिल्यै भनेकी छैन। मैले भनेकी छु, जब मैले त्यहाँ तल्लामाथि तल्ला थपिँदै ठूला भवनहरू उभिँदै गरेका देखें, ‘जब प्रभु पृथ्वीलाई भयानकरूपमा हल्लाउन उठ्नुहुनेछ, तब कस्ता डरलाग्दा दृश्यहरू घट्नेछन्! त्यसपछि प्रकाश १८:१–३ का वचनहरू पूरा हुनेछन्।” Review and Herald, July 5, 1906.

प्रभु “उठ्ठुहुन्छ” जब उहाँको व्यवस्थागत कार्यमा परिवर्तन हुन्छ; जस्तै स्तिफनुसलाई ढुङ्गाले हानेर मारिँदा भएको थियो, तथा २२ अक्टोबर १८४४ मा, जब मृतकहरूको न्याय आरम्भ भयो। १/११ मा जब जीवितहरूको न्याय सुरु भयो, प्रभु फेरि उठ्ठुभयो, र त्यसपछि उहाँले पृथ्वीको पशुलाई हल्लाउनुभयो; जसरी उहाँले एक लाख चवालीस हजारको छाप लगाउने कार्यको अन्त्यमा गर्नुहुनेछ, जब उहाँले आफ्नो व्यवस्थागत कार्यलाई आफ्नो मण्डलीबाट बाबेलमा अझै रहेका उहाँका अन्य बथानतर्फ परिवर्तन गर्नुहुन्छ।

भाइ डानियलले पत्ता लगाउनुभएको कुरा भनेको पहिलो धिक्कारका ती विशेषताहरू हुन्, जो इतिहाससँग र पहिलो धिक्कार पूरा गर्ने इतिहासबारे अग्रजहरूको समझसँग मेल खाँदै अध्याय एघारको “महान् भूकम्प” को साक्षीसँग अनुकूल हुन्छन्।

तब पाँचौँ स्वर्गदूतले तुरही फुक्‍यो, र मैले स्वर्गबाट पृथ्वीमा खसेको एउटा तारा देखें; र त्यसलाई अथाह खाडलको साँचो दिइयो। अनि त्यसले अथाह खाडल खोल्‍यो; र त्यस खाडलबाट ठूलो भट्टीको धुवाँझैँ धुवाँ उठ्यो; र त्यस खाडलको धुवाँका कारण सूर्य र आकाश अन्धकारमय भए। अनि त्यस धुवाँबाट सलहहरू पृथ्वीमाथि निस्केर आए; र तिनीहरूलाई पृथ्वीका बिच्छीहरूलाई जस्तै शक्ति दिइयो। अनि तिनीहरूलाई यो आज्ञा दिइयो कि तिनीहरूले पृथ्वीको घाँसलाई, न कुनै हरियो वस्तुलाई, न कुनै रूखलाई हानि पुऱ्याऊन्; तर केवल ती मानिसहरूलाई मात्र, जसका निधारहरूमा परमेश्वरको छाप छैन। प्रकाश ९:१-४।

अग्रज अग्रदूतहरूले यी पदहरूलाई मोहम्मदलाई परिचय गराउने इतिहासमा ठीकसँग लागू गरे; मोहम्मद ५७० मा जन्मिए, ६०६ मा जातिहरूलाई एकीकृत गरे, ६१० मा आफ्नो पहिलो प्रकाशना प्राप्त गरे, ६२२ मा मदिनातर्फ प्रस्थान गरे, ६२४ मा आफ्नो युद्ध अभियान प्रारम्भ गरे, र ६३२ मा मृत्यु भए। “अथाह खाडल” ले भविष्यवाणीगत रूपमा शैतानको नयाँ प्रकटीकरणलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ, तर मोहम्मदको आरम्भ अरबमा भयो, जुन विशाल मरुभूमिहरूका कारण “अथाह खाडल” भनेर पनि चिनिन्छ।

मुहम्मद ६०६ मा भविष्यवाणीपूर्ण राजा बने, अथवा जसरी उनलाई “विश्वसनीय जन” भनेर चिनिन्थ्यो, जब उनले विभिन्न कुलहरूबीच उत्पन्न भएको त्यस विवादको समाधान गरे, जसमा काबाको “कालो ढुङ्गा” नामक कुनाको शिलालाई पुनःस्थापित गर्ने अधिकार कसलाई दिइनु पर्ने भन्ने विषयमा तिनीहरू अन्योलमा परेका थिए। काबा घनाकार भवन हो (यसैले “काबा” भन्ने नाम, जसको अरबीमा अर्थ “घन” हुन्छ) र यो साउदी अरबको मक्कास्थित महान् मस्जिदको केन्द्रमा अवस्थित छ। यसको उचाइ करिब ४३ फिट, चौडाइ ११ फिट, र लम्बाइ १० फिट छ; यो ग्रेनाइट र संगमरमरबाट निर्मित छ, र यसलाई कालो रेशम तथा कपासको वस्त्रले ढाकिएको छ। काबा मुहम्मदभन्दा धेरै अघिदेखि अस्तित्वमा थियो र इस्लामी परम्पराअनुसार, यो मूलतः अब्राहाम र उनका छोरा इस्माएलद्वारा एकमात्र परमेश्वर (अल्लाह) को उपासनाका लागि बनाइएको थियो। शताब्दीहरू बित्दै जाँदा, यो मूर्तिहरूले भरिँदै गयो र अरब कुलहरूले यसलाई एक मूर्तिपूजक पवित्रस्थलको रूपमा प्रयोग गरे।

काबा इस्लामी संसारको आध्यात्मिक केन्द्र हो—एउटा सरल, प्राचीन भवन, जसले एकेश्वरवाद, एकता, र अब्राहामी विश्वास तथा इस्लामबीचको सम्बन्धको प्रतीकत्व गर्दछ। मुसलमानहरूले यसलाई शाब्दिक अर्थमा “परमेश्वरको घर” ठान्दैनन्, बरु आराधनाका लागि ईश्वरीय रूपमा नियुक्त केन्द्रबिन्दुका रूपमा मान्छन्। काबा ध्वस्त भइसकेको र त्यसपछि पुनर्निर्माण गरिएको अवधिमा मुहम्मदका कार्यहरूबाट नै उहाँको नेतृत्वको प्रारम्भ भएको थियो।

एक आकस्मिक बाढीले काबालाई क्षति पुऱ्यायो, र कुरैश जातिले त्यसको पुनर्निर्माण गर्‍यो। जब कालो ढुंगा (हजर अल-अस्वद) लाई फेरि त्यसको कुनामा राख्ने समय आयो, तब विभिन्न कुलहरूबीच यो सम्मान कसले पाउने भन्ने विषयमा विवाद भयो। तिनीहरूले सहमति गरे कि त्यस क्षेत्रमा प्रवेश गर्ने अर्को व्यक्तिले निर्णय गर्नेछ। मुहम्मद भित्र प्रवेश गरे, र उनले त्यो विवाद बुद्धिमत्तापूर्वक समाधान गरे: उनले कालो ढुंगालाई एउटा कपडामाथि राखे, प्रत्येक कुलका एक-एक प्रतिनिधिलाई त्यसलाई सँगै उठाउन लगाए, सँगै बोके, र त्यसपछि उनले व्यक्तिगत रूपमा त्यसलाई आफ्नो स्थानमा स्थापित गरे। यस घटनाले उनलाई मक्काका मानिसहरूमाझ ठूलो सम्मान र अल-अमीन (“विश्वासयोग्य”) भन्ने उपाधि दिलायो। यो धेरै समयरेखाहरूमा विशेष रूपमा उजागर गरिने प्रमुख पूर्व-भविष्यद्वक्तीय

घटनाहरूमध्ये एक हो। “कालो ढुंगा” त्यो आधारशिला थियो, जुन इस्लाममाथि भविष्यसूचक राजा रहेका मोहम्मदद्वारा स्थापित गरिएको थियो। कालो आधारशिला ख्रीष्टको (साँचो आधारशिला) एक स्पष्ट जाली नक्कल हो, र मूर्तिहरूको प्रवेशका वर्षहरूपछि काबाको घरको भ्रष्टता पनि मोहम्मदद्वारा समाधान गरिएको थियो।

कुरैशहरूले हुदैबियाहको सन्धि भङ्ग गरेपछि, मुहम्मदले करिब १०,००० मुस्लिमहरूको सेनासहित मक्कातर्फ अभियान चलाए। सहरले अत्यन्तै थोरै युद्धपछि आत्मसमर्पण गर्‍यो। त्यसपछि मुहम्मद काबाभित्र प्रवेश गरे, त्यसभित्र रहेका ३६० मूर्तिहरू ध्वस्त पारे, र त्यस पवित्रस्थललाई एक मात्र परमेश्वर (अल्लाह) को उपासनाका लागि पुनः समर्पित गरे। यसरी, इस्लामका राजा मुहम्मदले शिलान्यास गरे, र उनले मन्दिरलाई मूर्तिपूजाबाट शुद्ध पारे।

प्रकाशको पुस्तकमा अथाह खाडलबाट निस्कने तीन शक्तिहरू छन्, र तीमध्ये प्रत्येकले एउटा झूटा ख्रीष्टलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ। शैतान, अर्थात् अजिङ्गर, परमप्रधानजस्तै हुन, उहाँकै सिंहासनमा र उहाँकै मण्डलीमा बस्न खोज्दछ।

हे प्रभातका पुत्र, हे लुसिफर, तँ स्वर्गबाट कसरी पतित भइस्! राष्ट्रहरूलाई निर्बल तुल्याउने तँ कसरी भूमिमा काटी फालिइस्! किनकि तँले आफ्नो हृदयमा भनेको थिइस्, म स्वर्गमा उक्लनेछु, म आफ्नो सिंहासनलाई परमेश्वरका ताराहरूमाथि उच्च पार्नेछु; म उत्तरका सीमान्त भागहरूमा रहेको सभाको पर्वतमाथि पनि बस्नेछु; म बादलहरूको उचाइभन्दा माथि उक्लनेछु; म सर्वोच्चजस्तै हुनेछु। तर तँलाई अधोलोकमा, खाडलका गहिरा भागहरूमा झारिनेछ। यशैया १४:१२-१५.

नास्तिकताका अजिङ्गर प्रकाशको पुस्तक अध्याय एघारमा अथाह खाडलबाट आयो, र क्याथोलिकवादको जनावर त्यसको घातक घाउ निको हुँदा अथाह खाडलबाट माथि उक्लन्छ।

तिमीले देखेको त्यो पशु पहिले थियो, अहिले छैन; र त्यो अथाह खाडलबाट माथि आउनेछ, र विनाशमा जानेछ। अनि पृथ्वीमा बसोबास गर्नेहरू—जसका नामहरू संसारको जग बसालिनुअघिदेखि जीवनको पुस्तकमा लेखिएका थिएनन्—त्यस पशुलाई देखेर अचम्मित हुनेछन्, जो पहिले थियो, अहिले छैन, र तैपनि छ। प्रकाश १७:८.

क्याथोलिकवादको पशु आइतबारको व्यवस्थाको समयमा, जब त्रैधात्मक एकता स्थापित गरिन्छ, पृथ्वीको सिंहासनमा उक्लन्छ। अजिङ्गरसरह, क्याथोलिकवादले आफूलाई परमेश्वर भनी दाबी गर्दछ, जसरी पावलले अत्यन्त यथोचित रूपमा पहिचान गरेका थिए।

कसैले पनि कुनै प्रकारले तिमीहरूलाई छल्न नपाओस्; किनकि पहिले धर्मत्याग नआईकन, अनि पापको त्यो मानिस, विनाशको पुत्र, प्रकट नभईकन त्यो दिन आउनेछैन; जसले आफूलाई परमेश्वर भनिने वा पूजा गरिने सबैभन्दा माथि विरोध गर्छ र आफूलाई उचाल्छ; यहाँसम्म कि ऊ परमेश्वरझैं परमेश्वरको मन्दिरमा बस्छ, र आफू नै परमेश्वर हो भनी देखाउँछ। २ थिस्सलोनिकी २:३, ४

अजिङ्गरझैं, क्याथोलिकवादको जनावर पनि ख्रीष्ट-विरोधी हो; दुवैले आफूलाई परमेश्वर भनी दाबी गर्छन्, र दुवैको अन्तिम विनाश तिनीहरूको बाइबलीय साक्ष्यसँग सम्बद्ध छ; किनकि अजिङ्गर नरकमा झारिन्छ, र जनावर विनाशको पुत्र हो। “विनाश” अर्थात् अन्तिम ध्वंस।

“स्वर्गमा उसले आरम्भ गरेको विद्रोहलाई कार्यान्वयन गर्ने ख्रीष्टविरोधीको दृढ संकल्प अवज्ञाकारी सन्तानहरूमा निरन्तर क्रियाशील रहिरहनेछ।” Testimonies, volume 9, 230.

“अन्धकारका राजकुमारलाई निष्कासन गरिनुभन्दा अघि स्वर्गका दरबारहरूमा जसरी उही कार्य गरिँदै थियो, त्यही कार्य यहाँ पृथ्वीमा रोमका पोपद्वारा अघि बढाइएको छ। शैतानले स्वर्गमा परमेश्वरको व्यवस्थालाई सच्याउन, र आफ्नै तर्फबाट एउटा संशोधन प्रस्तुत गर्न खोज्यो। उसले आफ्नो सृष्टिकर्ताको न्यायभन्दा आफ्नो न्यायलाई उच्च बनायो, र यहीवाको इच्छाभन्दा आफ्नो इच्छालाई माथि राख्यो, र यसरी व्यवहारतः परमेश्वर

त्रुटिपूर्ण हुनुहुन्छ भनी घोषणा गर्‍यो। पोपले पनि यही मार्ग अपनाउँछ र आफ्नो निम्ति अचूकताको दाबी गर्दै, परमेश्वरको व्यवस्थालाई आफ्नै धारणाअनुसार मिलाउन खोज्छ, आफूलाई स्वर्ग र पृथ्वीका प्रभुका विधि र आज्ञाहरूमा आफूले देखेको भनी ठानेका भूलहरू सच्याउन सक्षम ठान्दछ। उसले व्यवहारतः संसारलाई यसो भन्छ, म तिमीहरूलाई यहीवाका भन्दा उत्तम व्यवस्था दिनेछु। स्वर्गका परमेश्वरप्रति यो कस्तो अपमान हो!”
Signs of the Times, November 19, 1894.

सातौँ शताब्दीको इतिहासमा मोहम्मदद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको इस्लाम पनि, मोहम्मदलाई दिइएको कुज्जी घुमाइँदा, अतल कुण्डबाट बाहिर आयो। जब त्यो कुण्ड खोलियो, तब सूर्य र आकाशलाई अँध्यारो पार्ने “धुवाँ” बाहिर आयो। अग्रगामीहरूले ठीकै पहिचान गरे कि त्यस कुण्डलाई खोल्ने “कुज्जी” निनवेहको युद्ध थियो।

जब हामी प्रकाशितवाक्य अध्याय नौका पहिलो तीन पदहरूलाई अगुवाहरूको समझअनुसार भविष्यवाणीको त्रिगुण अनुप्रयोगको सन्दर्भमा समीप हुन्छौं, तब हामी पाउँछौं कि ती पदहरूका भविष्यसूचक विशेषताहरू, जसले पहिलो धिक्कारलाई प्रतिनिधित्व गर्छन्, “चाँडै” महान् भूकम्पमा आइपुग्ने तेस्रो धिक्कारका भविष्यसूचक विशेषताहरूको पूर्वछायाँ दिन्छन्। आइतबारको व्यवस्था निनवेहको युद्धद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको छ।

पिटर नाशभिलमाथि आगोका गोला खस्ने भन्ने झूटा भविष्यवाणीलाई सच्याउन उत्तरदायी छन्, र उनले नाशभिलमाथि आगोका गोलाहरू सम्बन्धी एलेन ह्वाइटको चेतावनीको सही प्रयोगले “मूर्तिपूजालाई प्रायः पूर्ण रूपमा अङ्गालेका हजारौँ शहरहरूको विनाश” को आरम्भलाई चिन्हित गर्दछ भनी स्वीकार गर्छन्।

न्यासभिलका अग्निपिण्डहरूले सहरहरूमाथि विनाशको एक अवधिको आरम्भलाई चिन्हित गर्छन्, र यसले छोटो मध्यरात्रिको पुकार सन्देशको घोषणाको आरम्भलाई पनि चिन्हित गर्छ। त्यो सन्देश इस्लामको अप्रत्याशित आक्रमणबाट प्रारम्भ हुन्छ, र त्यो अवधि महान् भूकम्पमा इस्लामकै अप्रत्याशित आक्रमणसँग समाप्त हुन्छ। मध्यरात्रिको पुकारको घोषणाको अवधिले एक लाख चवालीस हजारको छाप लगाइने समयको अन्त्यलाई चिन्हित गर्छ, जुन 9/11 मा इस्लामको अप्रत्याशित आक्रमणसँगै आरम्भ भएको थियो।

तब एक लाख चवालीस हजारको छाप लगाउने कार्य बलाम र गधाको रेखासँग सहमतिमा आरम्भ भयो, जहाँ तीन प्रहारहरू छन्, जो आइतबारको व्यवस्थामा पुगेर परिपूर्ण हुन्छन्, तर जहाँ दोस्रो अप्रत्याशित आक्रमणमा प्राचीन गौरवशाली देशमाथि ७ अक्टोबर, २०२३ को आक्रमण र त्यसपछि नाशभिलका अग्निगोलाहरू समावेश छन्। सबै रेखाहरू एकमत छन्, र पत्रसले बुझ्दछन् कि यी सत्यहरूको छाप खोलिने कार्य, जसलाई धुलो-ब्रश गर्ने मानिसले छरिएका गहनाहरू बटुलेर सन्दुकभित्र फ्याँकेको रूपमा प्रस्तुत गरिएको छ, यहूदाको कुलका सिंहको कार्य हो।

यहूदाका सिंहले पतरसद्वारा नाशभिलमा प्रस्तुत गरिएको संशोधित सन्देशलाई दानिएल ११:४० को गुप्त इतिहासमा प्रतिनिर्दिष्ट एक लाख चवालीस हजारको छाप लगाउने कार्यको अन्तिम अवधिमा घटित भएको रूपमा पहिचान गर्दछ, र अझ विशेष रूपमा, सोही अध्यायका पद ११ देखि १५ सम्ममा प्रतिनिर्दिष्ट उक्त गुप्त इतिहासको अंशभित्र। ती पदहरूमा राफियाको युद्ध र पानियमको युद्धले पद १६ को आइतबारको व्यवस्थासम्म डोर्‍याउँछन्, जुन एक्टियमको युद्धद्वारा प्रतिनिर्दिष्ट गरिएको छ। जब पानियमको युद्ध आइतबारको व्यवस्थामा एक्टियमको युद्धसँग मिल्छ, तब निनवेहको युद्ध पनि पुनरावृत्त हुन्छ।

इस्लामका राजा मोहम्मदलाई दिइएको “साँचो,” जसको नाम केवल इस्लामको चरित्र मात्र होइन, तर निनवेहको युद्धद्वारा चिन्हित विनाशको स्थान पनि हो। त्यस राजाको नाम “हिब्रू भाषामा अबद्दीन हो,” र “यूनानी भाषामा उसको नाम अपोल्ल्योन छ।” यूनानी र हिब्रूले पुरानो र नयाँ करारलाई जोड दिन्छन् र हामीलाई सिकाउँछन् कि अबद्दीनको अर्थ “विनाशको स्थान” हो र अपोल्ल्योनको अर्थ “विनाशकर्ता” हो। प्रकाश ९ को एघारौँ पदमा इस्लाममाथिको राजा मोहम्मद हो, तर त्यो “अथाह खाडलको दूत” पनि हो, जो शैतान हो। जसरी पृथ्वीमा शैतानको दाहिने हातका मानिसका रूपमा पोप ख्रीष्टविरोधी हो, त्यसरी नै मोहम्मद पनि अथाह खाडलका दूत शैतानद्वारा प्रत्यक्ष रूपमा नियन्त्रित छ।

आइतबारको व्यवस्थाको समयमा, त्रिविध एकता संसारमाथि थोपारिन्छ र सन् 1798 मा पोपसत्तामाथि लगाइएको प्राणघातक घाउ—जसले यसरी अन्धकार युगको अन्त्यलाई चिन्हित गरेको थियो—निको पारिन्छ। जब त्यो प्राणघातक घाउ निको पारिन्छ, अन्धकार युगको दोस्रो अवधि आइपुग्छ, र त्यो महाभूकम्प—अर्थात् आइतबारको व्यवस्था—को समयमा इस्लामले साँचो घुमाउँछ, र भट्टीबाट निस्केजस्तै धुवाँले अन्धकार फर्कँदा सूर्य र ताराहरूलाई ढाकिदिन्छ। निनेवेहको युद्ध आइतबारको व्यवस्थामा पुनः दोहोरिन्छ, किनकि यही दोस्रो अन्धकारको अवधि ल्याउने साँचो हो। त्यहाँ राष्ट्रिय धर्मत्यागपछि राष्ट्रिय विनाश आउँछ। त्यहाँ “सक्रिय निरंकुशता” पूर्ण रूपमा प्रभुत्वशाली हुन्छ, किनकि निनेवेहको युद्धमा सूर्य र ताराहरूलाई अन्धकारमय बनाउने इस्लामको धुवाँ दन्किरहेको भट्टीजस्तै हुन्छ। “दन्किरहेको भट्टी” अब्राहामसँग परमेश्वरको करारको एक तत्त्व थियो।

अनि यस्तो भयो कि, जब सूर्य अस्तायो र अँध्यारो भयो, हेर, धुवाँ निस्कने भट्टी र बलिरहेको दीपक ती टुक्राहरूका बीचबाट गए। उत्पत्ति 15:17।

अब्रामको करारसम्बन्धी बलिदानका अंशहरूका बीचबाट बितेको धूम्रयुक्त भट्टीले तेहाँ पदको खण्डमा प्रतिनिधित्व गरिएको मिश्रदेशको दासत्वलाई जनायो।

अनि उहाँले अब्रामलाई भन्नुभयो, “निश्चय जान, तेरा सन्तानहरू तिनीहरूको नभएको देशमा परदेशी हुनेछन्, र तिनीहरूले तिनीहरूको सेवा गर्नेछन्; अनि तिनीहरूले तिनीहरूलाई चार सय वर्ष सम्म दुःख दिनेछन्।” उत्पत्ति 15:13.

“धधकिरहेको भट्टी,” जस्तै दानिएलको तेस्रो अध्यायमा वर्णित नबूकदनेसरको भट्टीले, शद्रक, मेशक र अबेदनगोको अवस्थाजस्तै, बन्धन र दासत्वलाई जनाउँछ।

“तर आफ्ना नियुक्त मार्गको विशाल परिधिमा रहेका ताराहरूझैँ, परमेश्वरका उद्देश्यहरूमा न त हतार हुन्छ न त ढिलाइ। गहिरो अन्धकार र धुवाँ उठ्ने भट्टीका प्रतीकहरूद्वारा परमेश्वरले अब्राहामलाई मिश्रमा इस्राएलको दासत्व प्रकट गर्नुभएको थियो, र तिनीहरूको परदेशवासको अवधि चार सय वर्ष हुने घोषणा गर्नुभएको थियो। “त्यसपछि,” उहाँले भन्नुभयो, “तिनीहरू ठूलो सम्पत्तिसहित बाहिर निस्कनेछन्।” उत्पत्ति 15:14।” द डिजायर अफ एजेस, 33.

तर परमप्रभुले तिमीहरूलाई ग्रहण गर्नुभयो, र फलामको भट्टीबाट, अर्थात् मिश्रदेशबाट, तिमीहरूलाई बाहिर निकाल्नुभयो, ताकि आजका दिनझैँ तिमीहरू उहाँको निज उत्तराधिकारको प्रजा हुन सकोस्। व्यवस्था 4:20.

जब निनेवेहको युद्धको कुज्जी घुमाइन्छ, तब सूर्य र चन्द्रमालाई अन्धकारमय बनाउने धुवाँले आइतबारको व्यवस्थाबाट साँच्चिकै रूपमा आरम्भ हुने सतावटलाई चिन्हित गर्दछ। त्यसपछि अन्धकार युगको सतावट पुनः दोहोरिन्छ। अग्रजहरूले ठीक रूपमा पहिचान गरेका थिए कि निनेवेहको युद्ध नै त्यो “कुज्जी” थियो जसले ६२७ मा इस्लामलाई पहिलो विपत्तिको रूपमा भविष्यवाणीसम्बन्धी इतिहासमा प्रवेश गरायो। त्यो युद्ध रोम र फारसबीच भएको थियो, र यसले रोमको विजयलाई प्रतिनिधित्व गर्दथ्यो, तर त्यो वास्तवमा ‘पिरिक विजय’ भनिने प्रकारको विजय थियो—अर्थात् यस्तो विजय, जो विजेताकै लागि वास्तवमा हानिकारक हुन्छ। यो पदावली इपिरसका राजा पिरसको एउटा विजयबाट आएको हो। रोमीहरूविरुद्धका दुई युद्धहरू (ई.पू. २८० मा हेराक्लिया र ई.पू. २७९ मा आस्कलुम) पछि, उनले रोमी सेनालाई पराजित त गरे, तर आफ्नै सेनाको अत्यन्त ठूलो अंश गुमाए। किंवदन्तीअनुसार त्यसपछि उनले भने, “यस्तै अर्को एउटा विजय भयो भने, हामी विनाश हुन्छौं।”

निनेवेहको युद्ध रोमका लागि एक रणनीतिक विजय थियो, तर त्यो समाप्त भएपछि न रोम र न फारससँग इस्लामको आक्रमणलाई त्यसपछि प्रभावकारी रूपमा प्रतिरोध गर्ने शक्ति नै बाँकी रह्यो। निनेवेहको युद्धको आधुनिक परिपूर्तिमा फारस संयुक्त राज्य अमेरिका हो र रोम पापासत्ता हो। दुई-सिङ्गे शक्तिको रूपमा मादी-फारसले संयुक्त राज्य अमेरिकाको दुई-सिङ्गे शक्तिलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ। आइतबारको व्यवस्थामा पुग्दा संयुक्त राज्य अमेरिका केवल एउटा सिङ्ग मात्र हुन्छ, किनकि आइतबारको व्यवस्था अघि पशुको प्रतिमा गठन भइसकेको हुन्छ, र त्यो गठन दुवै

सिङ्गलाई एउटैमा संयोजन गर्नु हो। दानिएल आठमा मादी-फारसी साम्राज्यलाई प्रतिनिधित्व गर्ने दुई सिङ्ग छन्, र फारसी सिङ्ग पछिल्लो पटक उदय भयो।

तब मैले मेरा आँखा उचालें, र हेरेँ, अनि हेर, नदीको सामुन्ने दुईवटा सिङ्ग भएको एउटा भेडो उभिएको थियो; ती दुवै सिङ्ग अग्ला थिए; तर एउटा अर्कोभन्दा अग्लो थियो, र जो अझ अग्लो थियो, त्यो पछिबाट उभियो। Daniel 8:3.

संयुक्त राज्य अमेरिकाका रिपब्लिकनवाद र प्रोटेस्टेन्टवादका दुई सिङ्गहरू पशुको प्रतिमा निर्माण गर्न मण्डली र राज्य एकसाथ आउँदा एउटै बन्छन्। त्यो गठन आइतबारको व्यवस्थामा पशुको छाप लागू गरिँदा पूर्ण रूपमा परिपूर्ण हुन्छ। यसले संयुक्त राज्य अमेरिकालाई आइतबारको व्यवस्थामा केवल फारसकै रूपमा चिन्हित गर्दछ। फारस निनवेहको युद्धमा रोमद्वारा पराजित भएको थियो। रोमले फारसलाई कसरी पराजित गर्‍यो, त्यो ऐतिहासिक महत्त्वको विषय हो, किनकि त्यसमा रोमी सम्राट हेराक्लियसका सैन्य चालहरूको विशेष भूमिका थियो।

सरल रूपमा भन्नुपर्दा, हेराक्लियसले सीधै अगाडि बढेर गरिने आक्रमणको सट्टा एक आकस्मिक आक्रमण सम्पन्न गरे। उक्त आकस्मिकताको सिद्धि गर्न उनले गरेका प्रयासहरू इतिहासमा अभिलिखित छन्। यस आकस्मिकतामा जाडो ऋतुमा आक्रमण गर्ने उनको निर्णय पनि समावेश थियो, जुन ती ऐतिहासिक कालखण्डहरूमा असामान्य मानिन्थ्यो, तर कुरा त्यत्तिमै सीमित रहेन। हेराक्लियसले सन् ६२७ को सेप्टेम्बर महिनाको मध्यतिर उत्तरतर्फबाट (आर्मेनियाली उच्चभूमिबाट) आफ्नो आक्रमण आरम्भ गरे। दक्षिणतर्फ सिधै फारसी राजधानी क्टेसिफोनतिर जाने अपेक्षित मार्ग अवलम्बन गर्नुको सट्टा, उनले सीमा क्षेत्रहरू हुँदै (झन्डै आधुनिक टर्की-इरान सीमाक्षेत्र) दक्षिणपूर्वतर्फ अग्रसर भई एक फराकिलो वक्र मार्ग अपनाए। त्यसपछि उनी दक्षिण र पश्चिमतर्फ मोडिए र सन् ६२७ को डिसेम्बर १ मा ग्रेट जाब नदी तरे। यसले उनको सेनालाई प्राचीन निनेवेहका भग्नावशेषनजिक, टिग्रिस नदीको पूर्वी किनारस्थित निनेवेहको समथर भूमिमा पुर्‍यायो। यो चाल फारसी सेनाको सापेक्षमा दक्षिणबाट उत्तरतर्फको गमन थियो—फारसीहरूले अपेक्षा गरेको ठीक विपरीत। उनीहरूले हेराक्लियसले क्टेसिफोनतर्फ नै दक्षिणतर्फ दबाब दिँदै अघि बढिरहनेछन् भन्ने अपेक्षा गरेका थिए। यसले फारसी सेनापति रहजाधलाई असावधान अवस्थामा पारेको थियो र उनलाई हेराक्लियसको पीछा गर्दै प्रतिकूल भूभागमा जान बाध्य तुल्यायो। यसले रोमीहरूलाई निनेवेहनजिकका समथर मैदानहरूमा युद्धस्थल छनोट गर्ने अवसर दियो। यस रणनीतिक चालले रोमीहरू फारसी सेनाबीच फस्नबाट जोगिए, र आवश्यक परे पलायनको मार्ग पनि सुरक्षित रह्यो। युद्धकै दिन लागेको कुहिरो र वास्तविक युद्धका क्रममा अपनाइएको झूटा प्रत्यावर्तनको युक्तिसँग मिलेर, आकस्मिकताका अनेक तहहरू उपस्थित थिए। जाडो ऋतुमा गरिएको यो साहसी आक्रमण र फारसी भूभागको गहिराइसम्म पुगेको पार्श्वमार्गीय प्रवेश हेराक्लियसका महानतम सैनिक उपलब्धिहरूमध्ये एक मानिन्छ। यसले फारसी आत्मविश्वास चकनाचूर पार्न सहायता गर्‍यो र दीर्घ युद्धमा रोमीहरूको अन्तिम विजयमा अत्यन्त ठूलो योगदान पुर्‍यायो।

“निनेवेहको युद्धमा, जुन प्रभातदेखि एघारौँ घडीसम्म अत्यन्त उग्रतापूर्वक लडिएको थियो, भाँचिन वा च्यातिन सक्नेहरूबाहेक अठ्ठाइस ध्वजहरू फारसीहरूबाट कब्जा गरिए; तिनीहरूको सेनाको अधिकांश भाग काटी-काटी नष्ट पारियो, र विजेताहरू (रोमीहरू) ले आफ्नै क्षति लुकाउँदै रात रणभूमिमा बिताए। अशूरका सहरहरू र राजमहलहरू पहिलो पटक रोमीहरूका लागि खोलिए।

“रोमी सम्राट आफूले प्राप्त गरेका विजयहरूद्वारा सुदृढ भएनन्; र त्यही समयमा, र त्यही उपायद्वारा, अरबबाट आएका सारासेनहरूको भीडका लागि पनि एउटा बाटो तयार पारियो—उही प्रदेशबाट आउने सलहरूझैँ—जसले आफ्नो यात्राको क्रममा अन्धकारमय र भ्रान्तिपूर्ण मोहम्मदी मतको प्रचार गर्दै छिट्टै फारसी तथा रोमी दुवै साम्राज्यमाथि फैलियो।

यस तथ्यको अझ पूर्ण चित्रण त्यस अध्यायका समापन शब्दहरूमा पाइनेभन्दा बढी अपेक्षा गर्न सकिँदैन, जहाँबाट अधिल्ला उद्धरणहरू गिब्सनबाट लिइएका हुन्। “यद्यपि हेराक्लियसको ध्वजामुनि एउटा विजयी सेना गठन गरिएको थियो, तैपनि त्यो अप्राकृतिक प्रयत्नले तिनीहरूको शक्तिलाई अभ्यास गराउनुको सट्टा मानौँ

शोषित नै गरिदियो। सम्राटले कन्स्टान्टिनोपल वा यरूशलेममा विजय मनाइरहँदा, सिरियाको सीमाक्षेत्रमा रहेको एउटा अपरिचित सहर सारासेनीहरूद्वारा लुटियो, र त्यसको उद्धारका निम्ति अघि बढेका केही सैनिकहरूलाई तिनीहरूले टुक्राटुक्रा पारे,—यो सामान्य र तुच्छ घटना नै हुन्थ्यो, यदि यो कुनै महाशक्तिशाली क्रान्तिको पूर्वपीठिका नभएको भए। यी डाँकाहरू मुहम्मदका प्रेरितहरू थिए; तिनीहरूको उन्मत्त पराक्रम मरुभूमिबाट उदित भएको थियो; र आफ्नो शासनकालका अन्तिम आठ वर्षहरूमा हेराक्लियसले अरबहरूका हातमा उही प्रान्तहरू गुमाए, जुन उनले फारसीहरूबाट उद्धार गरेका थिए।

“‘छल र उत्साहको आत्मा, जसको वास स्वर्गहरूमा छैन,’ पृथ्वीमा छोडियो। अतल कुण्डलाई खोल्न एउटा साँचो मात्र आवश्यक थियो, र त्यो साँचो खुसरोको पतन थियो। उनले मक्काका एक अस्पष्ट नागरिकको पत्रलाई तिरस्कारपूर्वक च्यातिदिएका थिए। तर जब आफ्नो ‘महिमाको ज्वाला’ बाट उनी त्यस ‘अन्धकारको गढ’ मा डुबे, जसलाई कुनै आँखाले भेद्न सक्दैनथ्यो, तब खुसरोको नाम मोहम्मदको नामअगाडि अकस्मात् विस्मृतिमा विलीन हुन लाग्यो; र तारा अस्ताएपछि मात्र उदाउन प्रतीक्षारत भएझैं अर्धचन्द्र देखिन्थ्यो। खुसरो, आफ्नो पूर्ण पराजय र साम्राज्य-हानिपछि, सन् 628 मा हत्या गरिए; र सन् 629 ‘अरबको विजय’ तथा ‘रोमी साम्राज्यविरुद्ध मोहम्मदियनहरूको पहिलो युद्ध’ द्वारा चिह्नित छ। ‘अनि पाँचौँ स्वर्गदूतले तुरही बजायो, र मैले स्वर्गबाट पृथ्वीमा एउटा तारा खस्दै गरेको देखें; र उसलाई अतल कुण्डको साँचो दिइयो। अनि उसले अतल कुण्ड खोल्‍यो।’ ऊ पृथ्वीमा खस्यो। जब रोमी साम्राज्यको शक्ति क्षीण भइसकेको थियो, र पूर्वका महान् राजा आफ्नो अन्धकारको गढमा मृत अवस्थामा थिए, तब सिरियाको सिमानामा रहेको एउटा अस्पष्ट नगरको लुटपाट ‘एक महान् क्रान्तिको प्रस्तावना’ थियो। ‘ती डाँकाहरू मोहम्मदका प्रेरितहरू थिए, र तिनीहरूको उन्मत्त पराक्रम मरुभूमिबाट उदित भयो।’” उरियाह स्मिथ, Daniel and the Revelation, 495–497.

निनवेहको युद्धले आइतबारको व्यवस्थाको समयमा आधुनिक रोमले संयुक्त राज्य अमेरिकामाथि विजय प्राप्त गरेको जनाउँछ, तर त्यो एक प्यरिक विजय हो, किनकि रोममाथिको क्रमिक न्याय आइतबारको व्यवस्थादेखि नै आरम्भ हुन्छ।

खुस्रो पर्शियन साम्राज्यको शिर थिए, त्यसैले आइतबारको व्यवस्थाको समयमा संयुक्त राज्यको पतनलाई प्रतिनिधित्व गर्ने पर्शिया नै बाइबलीय भविष्यवाणीको छैटौँ राज्यको पतनमा अथाह खाडल खोल्ने कुज्जी हो। यसले दानियेल ११ का पद १६, ३१, र ४१ मा उल्लिखित आइतबारको व्यवस्थालाई, साथै प्रकाश १३:११ लाई पनि प्रतिनिधित्व गर्दछ।

उही पदहरू र इतिहासबारे अग्रणी स्टीफन हास्केलका टिप्पणीहरू ध्यान दिनुहोस्:

“अरबहरू, वा सारासेनहरू, ले पृथ्वीमा कहिल्यै कुनै प्रभाव जमाएका थिएनन्। राष्ट्रहरूको इतिहासमा, मरुभूमिका यी स्वतन्त्र पुरुषहरू प्रायः कुनै उल्लेख नै नभई बितेका थिए। मोहम्मदान धर्मले तितरबितर भएका गोत्रहरूलाई एकताबद्ध गर्‍यो, र तिनीहरूलाई राष्ट्रहरूका विजेताका रूपमा बाहिर पठायो। सारासेनहरूको सैन्य शक्तिसँग सम्बन्धित तीव्र प्रगति ठूलो परिमाणमा रोमीहरू र आधुनिक फारसी साम्राज्यका प्रमुख खोस्रोएसबीचको संघर्षका कारण भएको थियो। यस संघर्षको परिणाम पछिल्लो शक्तिको पतनमा भयो। आधुनिक फारस एउटा अवरोधक पर्खालझैं खडा थियो, जसले मोहम्मदको शक्तिलाई नियन्त्रणमा राखेको थियो; तर जब त्यो शक्ति पतित भयो, त्यो अवरोध हट्यो, ‘तलहीन खाडल’ खोलियो, र सारासेनहरूले संसारलाई बाढीजस्तै ढाकिदिए। जब ‘तलहीन खाडल खोलियो, तब सूर्यको मुखलाई ढाक्ने एउटा धुवाँ उठ्यो।’ यो रूपक अत्यन्त शक्तिशाली छ, जसले मोहम्मदान धर्म पृथ्वीको सतहभरि फैलँदै जाँदा त्यसले पार्ने अन्धकारमय प्रभावलाई जनाउँछ।” Stephen Haskell, The Story of the Seer of Patmos, 164, 165.

रोमको इतिहासको त्यो अवरोधक पर्खाल भनेको चर्च र राज्यको पृथकताको त्यो पर्खाल हो, जुन आइतबारको व्यवस्थामा हटाइन्छ। निनेवेहको युद्धमा पर्सियामाथि रोमले प्राप्त गरेको प्यरिक विजयमा अर्को एक तह पनि छ, किनकि त्यहाँ निनेवेहको एक अघिल्लो युद्ध पनि थियो, जसले अल्फालाई प्रतिनिधित्व गर्दछ, र ६२७ को युद्धले

ओमेगालाई प्रतिनिधित्व गर्दछ। त्यो युद्ध ई.पू. ६१२ मा भएको थियो, करिब बाह्र सय वर्षको अन्तरमा। त्यस युद्धमा अशूर एक त्रिगुणी महासंघद्वारा पराजित भयो, र त्यसले अशशूरी साम्राज्यको अन्त्यलाई चिन्हित गर्‍यो।

ए. टी. जोन्सले निनवेहको अल्फा युद्धबारे टिप्पणी गर्छन्:

“अशशूरको शासनसम्बन्धी स्थिति झन् झन् बिग्रँदै गयो, यहाँसम्म कि ई.पू. ६१२ मा उही तीन देशहरूको तर्फबाट फेरि अर्को ठूलो विद्रोह भयो, यस पटक स्वयं नाबोपोलास्सरकै नेतृत्वमा। यो विद्रोह पूर्णतः सफल भयो: निनेवे भग्नावशेषको थुप्रो बनाइयो; र अशशूरी साम्राज्यलाई तीन ठूला भागमा विभाजन गरियो,—मादीले उत्तरपूर्व र अत्यन्त उत्तरको भाग राख्यो, बाबेलले एलाम तथा यूफ्रेटीस र टिग्रिसका सबै समथर भूभाग र उपत्यकाहरू राख्यो, र मिश्रले यूफ्रेटीसको पश्चिमतर्फको सारा देश राख्यो। बाबेल र मादीबीचको यस गठबन्धनको छाप मादीका राजाकी छोरीको नाबोपोलास्सरका छोरा नबूकदनेसरसँग भएको विवाह थियो। अशशूरविरुद्धको यस गठबन्धनमा आफ्नो भाग पूरा गर्ने क्रममा मिश्रका राजा फिरऊन-नेको अशशूरका राजाविरुद्ध यूफ्रेटीसकाठी कारकेशिमा लड्न गए, त्यस बेला यहूदाका राजा योशियाह उनीसँग लड्न निस्किए, र मगिद्नोमा मारिए। त्यसपछि, यो सम्पूर्ण पश्चिमी भूभाग मिश्रका राजासँग सम्बन्धित भएकाले, विजयद्वारा प्राप्त आफ्नो वैध सार्वभौमिक अधिकारको प्रयोगस्वरूप उनले योशियाहका छोरा शल्लूमलाई यहूदाको राजा हुनबाट हटाए, र उनको सट्टा एल्याकीमलाई यहूदाको राजा नियुक्त गरे, उनको नाउँ बदलेर यहोयाकीम राखे, र देशमाथि कर लगाए।” 1 Chronicles 3:15; 2 Kings 23:31-35.” A. T. Jones, Review and Herald, March 15, 1898.

ईसा पूर्व 612 मा निनवेहको अल्फा युद्धमा अशशूरी साम्राज्यको अन्त भयो, ठीक त्यसरी नै जसरी बाइबलीय भविष्यवाणीको छैटौँ राज्य आइतबारको व्यवस्थामा अन्त हुन्छ। त्यस युद्धको विजेता बाबेल, मिश्र र मादीको त्रि-गुणात्मक संघ थियो। त्यस अवधिको युद्ध-संघर्षमा राजा योशियाह मेगिद्नोमा मर्छन्, जसद्वारा उनले आमर्गिडोनको प्रतिरूप प्रस्तुत गर्छन्। 627 मा निनवेहको ओमेगा युद्धमा, संविधानभित्रको सुरक्षाको पर्खाल हटाइएपछि—जसरी ह्यास्केलले फारसको पराजयसँगै सुरक्षाको “अवरोधक पर्खाल” हटाइएको भनी उल्लेख गरेका छन्—तेस्रो हायको इस्लाम मुक्त गरिन्छ। मेगिद्नोमा राजा योशियाहको मृत्युले निनवेहको पहिलो युद्धलाई अन्तिम दिनहरूमा हुने दोस्रो युद्ध भएको पहिचान गराउँछ। 627 मा निनवेहका दुई युद्धमध्ये अन्तिम युद्ध, जब कुञ्जी घुमाइन्छ र अथाह खाडल खोलिन्छ, अन्तिम दिनहरूमा पहिलो हो, किनकि पहिलो अन्तिम हुनेछ। अशशूर र त्रि-गुणात्मक संघबीचको निनवेहको पहिलो युद्धले आमर्गिडोनतर्फ डोर्‍याउँछ। दोस्रो अन्धकार युगको अवधि निनवेहको युद्धबाट सुरु हुन्छ र निनवेहकै युद्धमा समाप्त हुन्छ।

पाँचौँ तुरही, जो प्रकाश ९ अध्यायको पहिलो धिक्कार हो, त्यसका तथ्यहरूलाई अग्रदूतहरूले प्रकाशको पुस्तकका कुनै पनि खण्डमध्ये सबैभन्दा स्पष्ट ऐतिहासिक साक्षी भएको रूपमा बुझेका थिए। उरियाह स्मिथले त्यस तथ्यलाई यसप्रकार व्यक्त गर्छन्:

“‘पद १. अनि पाँचौँ स्वर्गदूतले तुरही फुक्‍यो, र मैले स्वर्गबाट पृथ्वीमा एउटा तारा खसेको देखें; र उसलाई अतल कुण्डको साँचो दिइयो।’”

“यस तुरहीको व्याख्याको लागि, हामी फेरि श्री कीथका लेखनहरूबाट लिनेछौं। यस लेखकले सत्यतापूर्वक यसो भन्छन्: ‘सरासेनहरू र तुर्कहरूमा पाँचौँ र छैटौँ तुरही, अथवा पहिलो र दोस्रो हाय, लागू हुन्छन् भन्ने विषयमा जति प्रकारको एकरूप सहमति व्याख्याकारहरूबीच पाइन्छ, प्रकाशको पुस्तकको अन्य कुनै भागको सम्बन्धमा त्यति विरलै पाइन्छ। यो यति स्पष्ट छ कि यसलाई गलत बुझिनु प्रायः असम्भव छ। प्रत्येकलाई निर्दिष्ट गर्ने केवल एक वा दुई पदहरूको सट्टा, प्रकाशको नवौँ अध्यायको सम्पूर्ण भाग, समान अंशहरूमा, दुवैको वर्णनमा व्यस्त छ।’”

Uriah Smith, Daniel and the Revelation, 495.

पतरस नासभिलका अग्निगोलाहरूको सन्देशलाई सच्याउने जिम्मेवारीसहित पानियममा छन्, र पहिलो पटक यो देखिन्छ कि पहिलो धिक्कारका तत्त्वहरू शीघ्र आउने आइतवार व्यवस्थाका तत्त्वहरूसँग पूर्णतः मेल खान्छन्।

यहूदाको कुलका सिंहले उहाँले पहिले नै स्थापित गरिसक्नुभएको भविष्यवाणीका अन्य रेखाहरूसँग सहमतिमा यस समझलाई अनमुद्रित गर्नुभयो। सन् ६२७ मा रोमले पारसीहरूमाथि सम्पन्न गरेको आकस्मिक आक्रमणको महत्त्वबारे इतिहासकारहरूले साक्षी दिनेछन्, र जब तिनीहरूले त्यसो गर्छन्, तिनीहरूले आक्रमणको समयसम्म लुकेर बसिरहनका लागि हिउँदको समयमा हेराक्लियसले पारसको वरिपरि र पछाडितिर गरेको चालबाजीलाई एक युक्तिका रूपमा उल्लेख गरे।

सिस्टर ह्वाइटले हामीलाई जानकारी दिनुहुन्छ कि रोम केवल “अनुकूल अवसर” को प्रतीक्षामा छ, र त्यसपछि उसले प्रहार गर्नेछ।

“परमेश्वरको वचनले आसन्न खतराबारे चेतावनी दिएको छ; यदि यसलाई बेवास्ता गरियो भने, प्रोटेस्टेन्ट संसारले रोमका उद्देश्यहरू वास्तवमा के हुन् भन्ने कुरा फन्दाबाट उम्कन अत्यन्त ढिलो भइसकेपछि मात्र थाहा पाउनेछ। ऊ मौन रूपमा शक्तिशाली बन्दै गइरहेको छ। उसका सिद्धान्तहरूले व्यवस्थापिकाका सभागृहहरूमा, मण्डलीहरूमा, र मानिसहरूका हृदयहरूमा आफ्नो प्रभाव पारिरहेका छन्। ऊ आफ्ना उन्नत र विशाल संरचनाहरू थुपारिरहेको छ, जसका गुप्त अन्तरकक्षहरूमा उसका पूर्वकालीन सतावटहरू फेरि दोहोरिनेछन्। चुपचाप र शङ्कारहित रूपमा, जब प्रहार गर्ने उसका लागि समय आउनेछ, आफ्नै उद्देश्यहरूलाई अघि बढाउन ऊ आफ्नो शक्तिलाई सुदृढ बनाइरहेको छ। उसले चाहेको सबै कुरा अनुकूल स्थान हो, र त्यो उसलाई पहिले नै दिइँदैछ। रोमी तत्त्वको उद्देश्य के हो, हामी चाँडै देखेछौं र अनुभव गर्नेछौं। जसले परमेश्वरको वचनमा विश्वास गर्नेछ र त्यसको आज्ञापालन गर्नेछ, उसले त्यसद्वारा निन्दा र सतावट भोग्नुपर्नेछ।” द ग्रेट कन्ट्रोभर्सी, 581.

सम्राट हेराक्लियसको सन्दर्भमा जस्तै, पापत्व पनि यशैया अध्याय तेइसको परिपूर्तिमा आफ्नो लक्ष्यतर्फ “गोप्य र अप्रत्याशित रूपमा” अघि बढिरहेको छ, जहाँ टायरकी वेश्यालाई बाइबलीय भविष्यवाणीको छैटौँ राज्यको इतिहासका लागि बिर्सिँन्छ। हेराक्लियसको गोप्य आकस्मिक आक्रमण भनेको १७९८ देखि आइतबारको व्यवस्थासम्म संसारले पापत्वलाई बिर्सिँनु हो। पङ्क्तिमाथि पङ्क्ति, पहिलो धिक्कारले तेस्रो र अन्तिम धिक्कारको प्रतिनिधित्व गर्दछ। पहिलो धिक्कारमा एक घोषणा गरिन्छ, जुन इस्लामको इतिहास तथा एक लाख चौवालीस हजारको छाप लगाइने अवधिसँग पनि मेल खान्छ।

अनि तिनीहरूलाई यो आज्ञा दिइयो कि पृथ्वीको घाँसलाई, कुनै हरियो वस्तुलाई, वा कुनै रूखलाई हानि नपुर्‍याऊन्; तर केवल ती मानिसहरूलाई मात्र, जसका निधारहरूमा परमेश्वरको छाप छैन। अनि तिनीहरूलाई यो दिइयो कि तिनीहरूले तिनीहरूलाई नमारून्, तर पाँच महिना तिनीहरूलाई यातना दिऊन्; अनि तिनीहरूको यातना बिच्छीले मानिसलाई डस्दा हुने यातनाजस्तै थियो। अनि ती दिनहरूमा मानिसहरूले मृत्यु खोज्नेछन्, तर त्यो पाउनेछैनन्; र तिनीहरू मर्न चाहनेछन्, तर मृत्यु तिनीहरूबाट भाग्नेछ। प्रकाश 9:4-6.

निनेवेको युद्धमा कुञ्जी घुमाइनुअघि, जुन चाँडै आउन लागेको आइतबारको व्यवस्था हो, एक लाख चवालीस हजार जनाहरू पहिले नै छाप लगाइएका भइसकेका हुन्छन्। आइतबारको व्यवस्थाको समयमा, नाशभिलका अग्निगोलाहरूद्वारा आरम्भ हुने नगरहरूको विनाशलाई “पाँच महिना” को अवधिको रूपमा चित्रित गरिएको छ, जब युद्ध चर्किरहेको हुन्छ र पाँचौँ छापमा अन्धकार युगका शहीदहरूलाई दिइएको उत्तरको परिपूर्तिमा दोस्रो पोपसम्बन्धी रक्तस्नान आरम्भ हुन्छ।

अनि जब उहाँले पाँचौँ मोहर खोल्नुभयो, तब मैले वेदीमुनि परमेश्वरको वचनको खातिर र उनीहरूले धारण गरेको साक्षीको खातिर मारिएकाहरूका प्राणहरू देखें। अनि तिनीहरूले ठूलो स्वरले पुकार गर्दै भने, “हे प्रभु, पवित्र र सत्य हुनुहुने, पृथ्वीमा बस्नेहरूमाथि हाम्रो रगतको न्याय गरी त्यसको प्रतिशोध लिन तपाईं कहिलेसम्म ढिलाइ गर्नुहुन्छ?” अनि तिनीहरूमध्ये हरेकलाई सेता वस्त्रहरू दिइयो; र तिनीहरूलाई भनियो कि अझ केही समयसम्म विश्राम गरून्, जबसम्म तिनीहरूजस्तै मारिनुपर्ने तिनीहरूका सँगी दासहरू र तिनीहरूका भाइहरू पनि पूरा नहोउन्। प्रकाश 6:9-11।

अन्धकारयुगका सहिदहरू पहिलो समूह हुन्, जसले आइतबारको व्यवस्था-संकटकालमा आधुनिक रोमका सहिदहरूको प्रतिरूप प्रस्तुत गर्छन्। त्यो संकट आउनुभन्दा पहिले एक लाख चवालीस हजारलाई छाप लगाइन्छ, र त्यो छाप लगाउने प्रक्रिया 9/11 मा तेस्रो धिक्कारको इस्लामको आगमनसँगै, तथा उत्तरवर्षाको छर्काइसँग आरम्भ भयो। जब पहिलो अन्धकारयुगका सहिदहरूले पोपतन्त्रलाई कहिले न्याय गरिनेछ भनी सोधे, तब उनीहरूलाई भनियो कि अन्धकारयुग दोहोरिँदा सहिदहरूको दोस्रो समूह हुनेछ, जुन चाँडै आउने आइतबारको व्यवस्थामा निनवेहको युद्धको कुञ्जी पूरा हुने समय हो। सहिदहरूको दोस्रो समूह पूर्ण हुनुभन्दा पहिले एक लाख चवालीस हजारलाई छाप लगाइन्छ, र 9/11 मा आरम्भ भएको त्यस छापको अवधिलाई पाँचौँ मोहोरमा चिनाइएको छ; किनकि त्यहाँ प्रस्तुत गरिएको संवाद प्रकाशको पुस्तक अध्याय छ, पद NINE देखि ELEVEN सम्म पाइन्छ, यसरी 9/11 द्वारा छाप लगाउने कार्यको आरम्भ र अन्त्य दुवैलाई चिह्नित गर्दै। अन्त्यले प्रकाश NINE, ELEVEN मा प्रस्तुत गरिएझैं इस्लामको विनाशको परिचय दिन्छ, र जसलाई छाप लगाइएको हुनेछ तिनीहरूले दानिएल NINE, ELEVEN मा प्रतिनिधित्व गरिएको दानिएलको अनुभव पूरा गरिसकेका हुनेछन्।

हामी यी कुराहरूलाई अर्को लेखमा निरन्तरता दिनेछौं।